

Je bent nooit te oud om te leren

De kersverse bondscoach van de pony's en children, Imke Schellekens-Bartels uit Hooge Mierde, is momenteel de meest voor de hand liggende persoon ten aanzien van het ontdekken van talentvolle jeugdruiters. Afgelopen editie konden we lezen dat manegehouder Sanne Winters van Stal 't Kabel uit Nieuw Vennep betrokken is bij het Equitalentplan dat zich uitsluitend richt op talentvolle jeugdmanegeruiters. Delen beide Kettingbrieffschrijvers dezelfde mening op dat terrein? Is het volgens Imke Schellekens-Bartels zinvol om voor de topsport op maneges te scouten naar jeugdruiters die nog geholpen dienen te worden met kwaliteitsvol ponymateriaal? De Kettingbrief behandelt vervolgens bij NOC*NSF-coach Francesco Wessels.

Beste Sanne,

Talentontwikkeling en manege-activiteiten zijn hier vaak onderwerp van gesprek. Ik ben opgegroeid in een familie die het daar bijna dagelijks over heeft. Tot op de dag van vandaag zijn wij betrokken bij allerlei talentenactiviteiten op ons KNHS-Talentencentrum, Academy Bartels in Hooge Mierde. Zelf heb ik me de laatste jaren, na mijn drukke wedstrijdcarrière, vooral geconcentreerd op ons bedrijf, waar ik de leiding heb over de trainingsactiviteiten. Maar nu ik bondscoach van de pony's en children ben geworden zal ik mijn aandacht vanzelfsprekend meer naar buiten verplaatsen. Ik heb jouw Kettingbrief dus maar eens 'in de groep gooid' bij ons op de Academy. De

opent naar verdere opleidingsmogelijkheden en nieuwe ervaringen. Je bent nooit te oud om te leren, toch?

Neuzen dezelfde kant op

Wat geweldig dat jullie maandelijks met je instructeurs samen rijden en daarna bespreken welke kant jullie rijtechnisch opgaan. Wij hebben een heel ander bedrijf maar bij ons zou dat ook wel een goed idee zijn. Onze trainers en ruiters hebben bijna allemaal ook de KNHS-opleidingen doorlopen, we hebben drie trainers op niveau 5 en mijn moeder Tineke is NOC Mastercoach. We hebben gastdocenten op diverse gebieden, zoals Flexchair, fitness en sportpsychologie. Eerlijk gezegd is het al weer vrij lang geleden dat we

Lang niet alle instructeurs of trainers staan open voor positieve kritiek

rode lijn in ons bedrijf is educatie. We hebben veel klanten uit het buitenland en jaarlijks zo'n tweehonderd ruiters op alle niveaus die een weekje met hun paard bij ons verblijven. Ook onze evenementen hebben een educatieve formule, met name Horse Event in Expo Haarlemmermeer.

Instructeurs

Allereerst maar een reactie op jouw stuk over de eisen die jullie aan je instructeurs stellen. Ik ben het daar helemaal mee eens. Uiteindelijk kun je alles organiseren zoals je wil, maar het resultaat komt vooral neer op de kwaliteit van de instructeurs die het moeten uitvoeren. Ik heb wel eens de indruk gekregen dat wij in onze opleidingen te weinig aandacht besteden aan enkele belangrijke punten die jij noemt: met name inzicht in de karakters van paarden en pony's, goed met kinderen en (vooral ook) ouders om kunnen gaan, didactiek en creativiteit. Ik zou daar nog aan toe willen voegen dat er ook meer aandacht zou moeten zijn voor de leertheorie en voor de fysieke training van de ruiter. Ik vraag me ook wel eens af of wij de neus wel voldoende buiten de deur steken en bij andere sporten en onderwijsinstellingen kijken wat we daar kunnen leren. Ik begreep onlangs dat de KNHS-docenten een cursus didactiek hebben gevolgd bij NOC. Dat vind ik top. Eerlijk gezegd heb ik toegezegd om bondscoach pony's te worden met de hoop dat dit voor mij de deur

met z'n allen bij elkaar hebben gezeten. Toch is één van de belangrijkste mogelijkheden om beter te worden 'elkaar beter maken'. Dat principe passen we toe in het Brabantse Trainersplatform dat wij, samen met de KNHS-afdeling Brabant, hier op Academy Bartels, organiseren. Er komt regelmatig een groep van dertig trainers bij elkaar onder leiding van Francesco Wessels, de 'coach van de nationale coaches' van NOC*NSF. Hij heeft het principe geïntroduceerd dat iedere deelnemer aan het Trainersplatform een collega-trainer moet bezoeken om een les te beoordelen. Niet alleen op technisch gebied maar ook didactisch: hoe komen jouw aanwijzingen over bij jouw pupil? Is er verbetering zichtbaar tijdens de les? Zo beoordeelt de ene trainer de andere. Dit principe van intervisie wordt volgens mij nog maar weinig toegepast in onze sport. Als we in de paardensport als trainers naar elkaar kijken gebeurt dat maar weinig met een open vizier. Er wordt dan veel meer gekeken naar wat men van elkaar af kan kraken in plaats van leren. Lang niet alle instructeurs of trainers staan open voor positieve kritiek.

Talentontwikkeling

Toen wij hier in 1998, samen met de Rabobank, begonnen met de eerste opzet van het Rabo Talentenplan werden de activiteiten aanvankelijk vooral op de basis gericht. Het KNHS Talentenplan is in de loop van de jaren, mede onder in-

De Kettingbrief

Sanne Winters – Imke Schellekens-Bartels – Francesco Wessels

vloed van de ervaringen, opgeschoven van de basis naar de top. Het regelen van paarden voor jonge talenten bleek in de praktijk nauwelijks haalbaar. Daarmee wil ik dan ook antwoord geven op jouw moeilijk te beantwoorden vraag 'hoe talenten aan goede paarden kunnen komen'. Ik denk dat we hierin vooral moeten uitgaan van het zelfregulerend vermogen van de jonge amazones en ruiters. Je kunt ze een zetje in de rug geven door zo'n talentenplan als jullie te organiseren of door de zitcompetitie. Je zet ze daarmee op een podium en als ze dat goed gebruiken komen er vaak wel paarden of pony's van fokkers of andere eigenaren. Daar zijn veel voorbeelden van. Edward Gal begon zo ook. Door zijn talent en zijn doorzettingsvermogen kreeg hij vanzelf de vraag of hij paarden van anderen wilde rijden. Het kan niet zo zijn dat de paarden ook nog aangedragen worden, dat kan zelfs negatief werken. Als het talent er zelf niet voor heeft moeten knokken, redt hij het later vaak niet. Veel ruiters, die vroeger alles hadden wat hun hartje begeerde, zie je later vaak afvallen. 'Talent verwent', wordt dan wel eens gezegd. Maar een talentenplan kan wel de gelijk helpen om jonge ruiters te stimuleren. Jullie opzet met onder

meer Flexchair, ruiterfit en sportpsychologie vind ik helemaal geweldig. En de inzet van Adelinde Cornelissen is ook top. Zo zorgen

voor andere dingen zoals talententrainingen, zitcompetitie, F-proeven, carousel rijden, enzovoorts, maakt het een stuk aantrekkelijker.

Als het talent er zelf niet voor heeft moeten knokken, redt hij het later vaak niet

jullie voor een prachtige verbinding tussen topsport en basis en inspireren jullie misschien de toppers van de toekomst. Dat zou veel vaker moeten gebeuren. Vroeger reed je op de manege vooral saai rondjes, achter elkaar in de les. Meer ruimte

Dat maakt de manege veel interessanter voor jonge mensen. Wat dat betreft zijn jullie een voorbeeld. Ik stuur de Kettingbrief door naar Francesco Wessels, de 'coach van de nationale coaches' van NOC*NSF.

Beste Francesco,
In de afgelopen bijeenkomsten van het Brabantse Trainersplatform heb ik al veel van je geleerd. Ik heb van huis uit meegekregen dat je moet blijven leren en dat geldt zeker nu ik de nieuwe bondscoach van de pony's en de children ben geworden. In mijn Kettingbrief heb ik aangegeven dat wij vinden dat de ontwikkeling van instructie en training in andere sporten vaak verder is dan in de paardensport. Ik vraag je uiteraard niet om jouw mening te geven op hippisch technisch gebied, want jij bent geen paardenman. Maar ik ben wel benieuwd naar jouw visie op het gebied van bijvoorbeeld intervisie, didactiek, fysieke training voor ruiters, sportpsychologie, et cetera. En wat vind jij van talentontwikkeling op het lagere niveau, zoals in de maneges? Kun jij voorbeelden geven waar andere sporten mee bezig zijn op dit gebied?

Hartelijke groet,
Imke Schellekens-Bartels